

דרור

מחזה בשמונה שתמונות

מאת: איציק אלוני

כל הזכויות שמורות

טלפון: 03-5225458
aloni-i@bezeqint.net

הערה: דמותו של דרור תופיע במהלך האירועים במקומות שונים בקירות הסלון על מנת ליצור תחושה שדרור כלוא בתוך הקירות הבית.

- אלישבע** קראת לי?
- אלעד** לא, למה?
- אלישבע** חשבתי ששמעתי אותך קורא לי.
- אלעד** (יוצא מחדרו) לא קראתי, הייתי עסוק במחשב.
- אלישבע** כנראה ששמעתי את המחשבות שלי.
- אלעד** מה חשבת?
- אלישבע** סתם מחשבות.
- אלעד** איפה אבא?
- אלישבע** כרגיל הלך וסגר את עצמו בחדר.
מיום ליום מצבו נעשה גרוע יותר, מסתגר וממעט לצאת, שוכב כמו מומיה. הוא חוזר וממלמל לעצמו "הייתי אָתוּ, למה לא לקחת אותי במקומו, הייתי כל כך קרוב." ככה הוא כל היום כבר שנה מסתכל על התקרה. אולי תיגש לקרא לו לבוא קצת לכאן שלא יהיה לבד, להחליף מחשבות.
- אלעד** אימא, גם אני הלכתי ישר לחדר כדי להיות לבד, מה את דואגת?
- אלישבע** אצלך זה משהו אחר, אתה הולך ומתעסק במחשב. הוא הולך לבהות בתקרה. מה הוא מוצא שם בתקרה?
- אלעד** בתקרה יש שם את הכתם של הנזילה, אולי הוא מנסה לפענח איזה ציור שנוצר שם.
- אלישבע** מאז התאונה הוא מקשיב לך יותר מאשר לי. גש תקרא לו שיהיה אתנו, אני לא אוהבת שהוא מתבודד.
- אלעד** (ניגש נוקש בדלתו של פנחס) אבא? אתה ער?
- (שתיקה)
- אלעד** אתה ישן?
- (שתיקה)
- אלעד** (לאמו) אולי הוא ישן, תני לו לנוח.

(פנחס פותח את הדלת, נכנס לבמה והולך ישר לכורסה.
אחרי שתיקה קלה, אלישבע מסמנת לאלעד שידבר אִתּוּ.
אלעד מסמן שאין לו מה להגיד.
אלישבע מסמנת שוב לאלעד. אלעד מסמן שאין לו מה להגיד)

אלישבע (משתדלת להיות מצב-רוח טוב)

אני בטוחה שדרור היה רוצה שמהיום נמשיך את חיינו.
(לאלעד) אתה צריך להמשיך, לחזור לעצמך ולדאגות שלך.

אלעד

שכחת את מה שהבטחנו? נשבענו שנרדוף את הרוצח כל חייו!
כמה זמן שזה ייקח! הנהג שפגע וברח הוא רוצח שפל שמסתובב
חופשי כבר שנה שלמה ולא נתפס! זהו מחדל של המשטרה.
מנוול! זבל פחדן!

אלישבע

דיברנו על זה והגענו להסכמה שאחרי שנה למותו של דרור, נפסיק
הכול, וניתן לחוקר זֹבְקִין להמשיך בטיפול, וכפי שהוא אמר כבר;
"לא משנה כמה זמן זה ייקח, בסופו של דבר אנחנו נתפוס אותו."

אלעד

עוד פעם את תולה תקוות שווא בזֹבְקִין?
תגידי לי, לאן נעלם הזֹבְקִין הזה עד היום? והוא עוד נחשב לחבר
ילדות. די עם הבול-שיט! עם כל הכבוד, אני לא רואה שום התקדמות,
שלא לדבר על תוצאה כלשהי או אפילו רמז.

אלישבע

גם אני לא יודעת מה לעשות, ככה זה, לפעמים כשיש פרוטקציה,
דווקא הכול זוחל ונעשה איטי יותר ולפעמים אף גרוע יותר.

אלעד אין להם קצה קצהו של חוט!

אלישבע די, נעצור, התחייבנו.

אלעד אני הבטחתי להמשיך. (הולך)

אלישבע לאן אתה הולך?

אלעד לחדר שלי להמשיך לחפש במחשב. אני לא אשאיר את אחי חסר
מנוחה.

אלישבע איך אתה יודע שהוא חסר מנוחה?

אלעד אני פשוט מרגיש אותו. אני אמשיך לחפש את התת-אדם הזה עד
שהוא ייתפס! אני אמעך אותו כמו שהוא מעך את דרור, וכדאי לו
להסגיר את עצמו למשטרה ולא ליפול לידיים שלי.

- אלישבע** אתה יודע וכולם יודעים שהוא לא יסגיר את עצמו.
- אלעד** מי יודע, אולי הוא המשיך לדרוס עוד כמה אנשים ומתחמק מעונש. לאנשים כאלה אין מצפון, יש להם לב אבן ועור של פיל. צריך לעשות הכול ולא להרפות עד שהוא ייעצר!
- אלישבע** אנחנו חייבים להתחיל לעשות את הצעדים הראשונים וחזרה לשגרה.
- אלעד** (נכנס לדבריה) אימא די, אין דבר כזה "שגרה" מה אתה אומר, אבא?
- (פנחס בוהה בחלל ולא מגיב)
- אלעד** אבא? תהיה רגע אחד איתנו.
- אלישבע** עזוב אותו.
- אלעד** מה אתה אומר?
- אלישבע** הוא רואה אותך מנותק מחברייך, כואב... די, מספיק!
- אלעד** (כועס על עצמו) אני לא יכול להפסיק לחשוב איך תאונה אחת הרסה לנו את המשפחה.
- אלישבע** לכן אני אומרת מספיק, די.
- אלעד** לא יכול להפסיק! אני חייב לדעת מי עשה את זה ולסגור אתו את החשבון באופן סופי. (מסמן בידו כאילו הוא מולק את ראשו של מישהו)
- אלישבע** אלעד, זה לא החינוך שלנו. תקשיבו, אני רוצה לגלות לכם משהו... משהו שקרה לי עכשיו בסלון כשהייתי לבד. בדיוק אחרי שחזרנו מבית הקברות. (מסבירה לאלעד) לפני שקראתי לך.
- (שתיקה קלה. מסתכלים עליה)
- אלעד** נו...
- אלישבע** אתה שומע פנחס? (פנחס מביט בה ונד בראשו "כן") אני יודעת שזה לא יישמע לכם אמין, הפעם זה לא היה חלום או הזיה. אתם לא תאמינו לי, אבל לא אכפת לי, אני שמעתי... (מהססת ולבסוף אומרת בהתרגשות) אני כמעט בטוחה שמעתי היום את קולו של דרור.

(לאלעד) אני יודעת שהיה לו קול דומה לקול שלך, לכן חשבתי שקראת לי. זה היה הוא, דיבר אלי בברור ובאופן בלתי צפוי. הקול הגיע, (מסמנת) פה, בחלל החדר הזה.

אלעד די אימא, את תשתגעי בסוף!

אלישבע (בזעם) זאת לא הייתה הזיה. אל תהפוך אותי למשוגעת! אני אומרת לכם, זאת לא הייתה הזיה! אולי הוא רוצה להגיד לנו משהו.

אלעד אמר לך משהו?

אלישבע שמעתי את המילים: "אימא, היום" הוא נקטע והמילים נאלמו. אני חושבת שב-"היום" שלו, הוא בא להיפרד מאתנו, כדי להקל עלינו את הסבל, הלחצים ומהחרדות.

אלעד איך?!

אלישבע אני לא יודעת איך, אבל כדאי שמהיום נמשיך לחיות הלאה.

אלעד אבא נכה מהתאונה ואת עכשיו עם דמיון-שווא. אני אמשיך בחיפושים אחר האמת!

אלישבע קבענו שנה! היום זה היום האחרון בשנה.

אלעד היום עוד לא נגמר. תראי... אני נמצא בהתכתבות... (מחליט לספר) טוב, תשמעו. גם אני אגלה לכם. בזמן האחרון מישהו שאני מתכתב איתו באינטרנט, טוען שיש לו כוחות על מיוחדים, סוג של מתקשר על. עם כוחות על טבעיים. כזה כמו לאורי גלר. סושרד.

אלישבע (מתפלאה) פתאום אתה מאמין בזה?!

אלעד לפעמים צריך להיאחז בכל ענף קטן. בקיצור, המישהו שאני מתכתב איתו, מנסה לעזור לי. אני אמשיך להתכתב איתו ונראה.

אלישבע (צוחקת) אני רואה שגם אתה נסחפת לתוך ההזיות שלי.

אלעד (מצביע על אביו) תסתכלי עליו, הוא שוב נרדם.

אלישבע אבל הוא שומע הכול.

שתיקה. אלעד הולך לחדר שלו.
אור יורד.

תמונה 2

פנחס ישן על כורסה.
אלישבע שרה את השיר:

שֵׁעַר לְבָן

שֵׁעַר לְבָן נִפְתָּח
לְשֵׁאת אֶת הַכָּאֵב שֶׁנִּמְתָּח
דְּרוֹר, אֶתָּה הַפְּשִׁי
קוֹרֵעַ אֶת נִפְשִׁי בְּמִוֶת טְפֹשִׁי,
הַשֵּׁעַר נִסְגָּר הָאֶפֶל יֵרֵד
תִּמְשִׁיךְ לְהַרְעִיד וּלְהַדְהִיד...

(דרור פתאום מופיע כמו מתוך הקיר. אלישבע מבחינה בו ומיד משתקת, חוסמת את פיה כדי לא לצעוק, נרגשת, הולכת להעיר את פנחס)

אלישבע (בלחש וחשש) פנחס, פנחס, פנחס תתעורר!

(פנחס מתעורר בבהלה, רואה את דמותו של דרור ועוצר את נשימתו מחזיק בליבו וקופא במקומו בפה פעור)

דרור אימא, אבא, אני עומד כאן מולכם ורוצה להגיד לכם שהנהג חוגג ברחובות, לב עם דם שחור פועם בחזהו.

(אלישבע מתכוונת לענות)

דרור (מהסה אותה) ששש... אימא, אני אעזור לכם ואשים קץ לייסורים שלכם! הקשר שלנו לעולם לא ייפרם. אני תמיד אתכם. את הנהג הדורס תתפסו. עוד היום!

פנחס (בהצתה מאוחרת נתקף פחד וצועק) אהה!

(דרור נעלם)

אלישבע למה צעקת?! הבהלת אותו!

(אלעד נכנס בבהלה)

אלעד מה קרה?

אלישבע (בכעס מאופק) אבא שלך! צעק והבריח אותו.

אלעד (לפנחס) על מי צעקת?

(פנחס מפוחד המילים נעתקות לו מהפה ומסמן על הקיר)

אלעד אבא, אתה בסדר?! (ממתין לתשובה)
למה צעקת?!

(פנחס רק מסמן על הקיר בידיים רועדות)

אלעד עכשיו גם אתה?

אלישבע דורו הופיע ודיבר מתוך הקיר, משם, משם.

אלעד (מניד ראשו כלא מאמין, הולך לקיר ומצמיד את אוזנו.
מתלוצץ, מדבר כאילו במכשיר קשר)
הלו דרור, דרור הלו? כאן אלעד רות עבור. (ממתין לתשובה)
אפשר לדבר אתך? כאן אחיך אלעד, עבור. (ממתין לתשובה)
(להורים) לא עונה. קיר זה קיר וקירות לא מדברים.

אלישבע (בכעס) אנחנו לא מטומטמים! אני אומרת לך שהוא חי בתוך הקיר!
הוא הופיע ממש לנגד עינינו. בהתחלה פחדתי להסתכל לראות מי
מדבר אלי, (מדגימה) הצצתי ככה וראיתי. זה היה דרור מואר באור
בהיר שיצא מהקיר. האור היה יפה, סגול-כחול, מוקף הילה וזוהר.

אלעד את מבינה מה את אומרת? "סגול-כחול מוקף הילה וזוהר?"

אלישבע אתה פשוט לא מבין! הוא היה יפהפה, מהמם! ואמר את המשפט:
"אימא, הקשר שלנו לעולם לא ייפרם. (פונה לפנחס) נכון פנחס?
(פנחס מאשר וממשיכה) את הנהג הדורס תתפסו, עוד היום!"
כאן אבא שלך נבהל, צעק, ודרור נעלם.

אלעד אימא, תפסיקי עם זה!

אלישבע שנינו, אבא שלך ואני ראינו ושמענו, אנחנו לא חיים באשליות כפי
שאתה חושב! לא ייתכן שלשנינו יהיה את אותו חיזיון בו זמנית.
לא ייתכן ששנינו השתגענו בו זמנית! קולו של דרור היה ברור כמו
שופר ביום כיפור. יכולתי להרגיש את נשימתו, כמעט יכולתי לגעת בו.
אלעד, הוא בא לעזור לנו. קולו נשמע בדיוק כמו הקול האחרון
שהשאיר לי בתא הקולי.

- פנחס** (לעצמו בשקט) החיים יודעים שהם ימותו יום אחד.
- אלעד** (חסר מנוחה) טוב, זה כבר יותר מדי, בבקשה מכם תירגעו. אחרת אני אצטרך לאשפז את שניכם.
- (אלעד הולך לחדרו.
- אלישבע ופנחס מתחילים לחפש את דרור בקירות הבית, מצמידים את אוזניהם כאפרכסת לקיר, וכך הם עוברים מקיר לקיר וקוראים בשמו של דרור.
- לאחר זמן מה. אלעד מתפרץ לסלון)
- אלעד** (שיחה בנייד. נרגש) אתם חייבים להגיע לכאן תכף ומיד!
- יש לי אינפורמציה בקשר לנהג שפגע וברח.
 - אחיו של דרור. טוב שאת מזהה את קולי?
 - אני לא יכול לספר בטלפון כי זה יישמע מגוחך.
 - לא, אני מתעקש שלא לבוא אליכם אתם תבואו!
 - זׁבְּקִין מטפל בתיק, תודיעי לו שיבוא מיד. אבל מיד!
 - אני אומר לך שאי אפשר להסביר את המצב בטלפון, תמסרי לו שצלצלתי. הוא ידע מה לעשות. תגידי לו דחוף, דחוף!
 - יופי.
 - הכתובת ליתר ביטחון. רחוב זרובבל 7 למשפחת דותן-פז.
 - זרו - בבל 7.
 - כן. טוב אנחנו מחכים.
- פנחס** למה עוד פעם זובקין? הוא לא עשה כלום ולא יעשה כלום הזובקין הזה הוא סתם אדם שטחי! כל היום יושב ומרחיב את התחת שלו.
- אלישבע** (לאלעד) מה קרה ששינית את דעתך?
- אלעד** זה היה דרור שהתכתב אתי במחשב כל הזמן.
- פנחס** גם למחשב הגיעו?!
- (מתפלא, לעצמו) איזה שכלול. לאיזה טכנולוגיה הגיעו איי-שם.
- אלעד** אחרי שגילה לי שזה הוא, לא האמנתי הלכתי לשטוף את הפנים לוודא שזאת לא אילוזיה. חזרתי למחשב, רק כדי לראות שוב את ההודעה, ופתאום נדלק אור מיוחד מהמחשב.

- פנחס** מסר לך משהו?
- אלעד** התכתבנו.
- אלישבע** שמרת?
- אלעד** כמובן.
- אלישבע** זאת תהיה עדות טובה.
(תוך כדי הליכתה להביא שתייה קרה) אני לא יכולה יותר, זה משגע אותי, התכתבות במחשב? התקדמו בעולם הבא.
- פנחס** ראית אותו ממש?
- אלעד** רק התכתב.
- אלישבע** מה כתב?
- אלעד** "עוד היום תדעו מי פגע וברח".
- אלישבע** גם לנו הוא אמר; "את הנהג הדורס תתפסו עוד היום!"
- אלעד** שאלתי אותו מה ואיך הוא מרגיש.
- פנחס** אמר?
- אלעד** "לפני עלות השחר הכי קר בקירות". שאלתי מתי בדיוק נדע? לא ענה.
- אלישבע** (מגישה להם מים) קחו, כדאי שנירגע עד שזוֹבְקִין יבוא.
- אלעד** במשך השנה למדתי כלל זהב, לעולם לא לסמוך על המשטרה או על החוקרים, והנה עכשיו אני משלים עם העובדה שאנחנו זקוקים להם.
- אלישבע** שמת לב שאביך מדבר שוטף?
- יושבים, שותים.**
אור יורד.

תמונה 3

המקום: רחוב.

טימי, הנהג הדורס, שיכור ברחוב, הולך וצועק.

טימי (לעצמו) אני דורש מעצמי למצוא עבודה חדשה!
 תקשיב טוב למה שאני אומר לך.
 (גוער על עצמו) תקשיב!
 מה שאני הולך להגיד לו, שייקח את העבודה ושיתקע אותה בתחת
 השמן שלו, לעבוד בשביל פרוטות? אני עבד אני? זה לא בשבילי.
 איפה שמתי את האוטו? לא זוכר איפה, פאק!
 (לוחץ מספר לחיצות בכפתור זיהוי הרכב ומכוון לכל מיני כיוונים.
 לא נשמע קול צפוף. מתפקע מצחוק)
 הייתה אישה אחת שנדרסה במצב כל כך טיפשי, היא נדרסה על ידי
 מכונית חונה מדרדרת. (צוחק) ואני צריך להחליף דיסקט בראש, אני
 לא יכול לשאת את העול הזה כל יום, אותן מחשבות, אני משתגע.

(דרור מופיע מול טימי)

דרור זוכר אותי?

טימי (בוחן את דרור בהטיית ראשו (כמו ציפור) בזוויות שונות)
 אני צריך להכיר אותך?

דרור לא אישית, אבל אתה יודע מי אני?

טימי דבר ישר ולעניין, בלי משחקים.

דרור פגע וברח היום בדיוק לפני שנה?

טימי אה, תראו אותו. אני לא מאמין.
 (מתקרב כדי לגעת) אתה חי, ואני במשך כל השנה חשבתי אותך
 למת, ככה כולם פרסמו. (מושיט יד לגעת בו)

דרור אל תדע בי!

טימי וואו, בשורות טובות כאלה אני חייב לשמוח (מתחיל לרקוד ולשיר)
 עם ישראל חי, עוד אבינו חי. חי, חי וקיים...

דרור אני לא חי, ולא קיים! נשמתִי עדיין לא נחה.

- טומי: הפכת לרוח רפאים? כל הכבוד הצלחת בחיים, סליחה - במוות.
(מנסה להתקרב יותר)
- דרור עוצר בעדו)**
- דרור** אל תנסה לגעת בי אמרתי!
- טומי: קשוח הבחור. מה כולם רוצים ממני? שאני אודה?! על מה?
אתה רוצה שאני אודה שאתה מת כשאתה עדיין בחיים? אתה ממזר
ערמומי אתה רוצים פיצויים, אָה, אָה, אָה...
- דרור** אני לא בחיים.
- טומי: אז אני לא רוצה להודות. מה תעשה לי? לעולם לא אסגיר את עצמי.
ולמה? ...
- (מחפש את דרור) אתה פה? הוא באמת רוח רפאים.
(לכול עבר) מפני שאני פוחד להיות בכלא. תגיד להם...
איפה אתה? אתה היית פה.
(צועק) היי! בחיי הוא היה פה מת - חי.
- דרור** (ממקום אחר) אמרתי לך, אני לא חי.
- טימי** אה, עכשיו אתה פה, גדול, אתה תכסיסן גדול, טריקי-טריקי.
אם אתה לא חי, מי ומה אתה רוצה לעזאזל?!
- דרור** היום זה ייגמר, היום סוגרים חשבון.
- טימי** (מחקה את דרור) "היום סוגרים חשבון" אתה שומע את עצמך?
(מתקרב אל דרור) אתה לא מכיר אותי ואתה אף פעם לא תדע איך
זה ייגמר, לפגוע ב-ב-בנאדם, בשר ודם, לקחת חיים של מישהו
ואחר-כך צריך להגיד משהו למשפחה, ואין את האומץ, ופוחד לשבת
בכלא. בורח מהכלא ובורח מעצמך, ועדיין מרגיש בכלא.
אני יודע שהוריך ואחיך עברו ועוברים תקופה קשה.
- דרור** לטובתך, אני מציע לך להסגיר את עצמך למשטרה, לא מאוחר.
- (טימי צוחק.)
בינתיים דרור נעלם)

טימי

(מחפש את דרור) אני זוכר אותך רק מהפרסום בעיתון, איפה אתה?!
עכשיו היית פה. הלך, שילך. אני סומך עליו שהוא יופיע במקום אחר,
בעצם מה אכפת לי? שלא יופיע.

(מדבר לכל הצדדים)

אתה שומע? השוטרים צריכים הוכחות, אין להם מידע סביר כדי
לחשוד בי! **(מגחך)** בוא נגיד שיש להם מידע סביר. אז מה?!
לדוגמה, בעל חנות שנשדד מדווח על מישהו התואם את התיאור
שלך, זאת תהיה סיבה טובה לבדוק את הנושא, נכון?
אף אחד לא ראה אותי, לא יודעים מי אני, גם אני כבר לא יודע מי
אני, אין על מי לדווח כך שיוצא שאין להם נקודת אחיזה.
(כמי שמשתעשע עם עצמו) בחיי, עם כשרון כמו שלי יכולתי להיות
עורך דין. אין להם מידע, או חשד סביר **(צועק)** גם אני מת!
אתה שומע?! בכל חודש, באותו הזמן, הכול מתחיל מחדש, עוד
חלום, עוד הזיה, התחלתי לנהל יומן. אני מתפעל עצמי.
(מוציא יומן) אני כל כך שמח שאני מנהל יומן.
(קורא) "פתאום! מתחילת החודש הפסיקו החלומות. מדוע הפסיקו
החלומות?! האם משהו חשוד מתרחש?" זאת שאלה שאני חוזר
ושואל כל יום. **(מכניס את היומן)** החלטתי כל עוד החקירה תקועה,
אני ממשיך לשתוק. עורך דין אני לא אקח כי זה יעורר חשד. אני לא
סומך על אף עורך דין. אני אהיה עורך הדין של עצמי, יש לי יכולת,
(נזכר) איך רוחו של המת אמרה? "תסגיר את עצמך למשטרה, לא
מאוחר" **(קורא בקול לדרור)** זה כמו לזרוק רימון במקום סגור, אם אני
זורק רימון, אני מתפוצץ, פוחחח! או סתם להוריד את האסלה בבית
השימוש... יש לי פיפי...

(בדיוק כשהוא עומד בצד להשתין ומביט לאחור שלא יראו אותו.)

דרור מופיע זורק לו פתק ויוצא)

דרור טימי. שם תמצא נחמה.

טימי **(נבהל)** הוא יודע את שמי.

(מרים את הפתק וקורא) "רחוב זרובבל 7 למשפחת דותן-פז".

טימי יוצא עם הפתק ביד.

אור יורד.

תמונה 4

המקום: בית. נכנס החוקר זובקין.

- זובקין** מה דחוף כל כך?
- אלישבע** (לזובקין בהתרגשות) דרור מסר לנו מסר.
- זובקין** (קוטע אותה) דרור? מסר? משהו לא מסתדר.
- אלישבע** גם לנו לא היה ברור, דרור רוצה להנחות אותנו ולמצוא את הפושע. זה היה ברור בדיוק כמו...
- זובקין** (קוטע אותה) אלישבע, תירגעי, זאת תופעה ידועה למי שאיבדו את היקר מכול רואים ושומעים...
- אלישבע** (קוטעת אותו) דרור יצר קשר בדרך שאנחנו בני האדם לא... הוא והופיע בפנינו, הבנו מדבריו, שהוא רוצה לעזור לפתור את הריגתו. כלומר, אנחנו עומדים לקבל עזרה ממנו.
- זובקין** איך?
- אלישבע** (עונה יחד עם אלעד) דרך הקיר.
- אלעד** (עונה יחד עם אלישבע) במחשב.
- זובקין** טוב שלא מסר דרך השח-מט. (צוחק מהבדיחה של עצמו) אולי במקרה הוא גם נתן לכם פאזל כיצד לפתור את החידה כמו בסרטים?
- פנחס** מה מצחיק אותך?! אין פאזל!
- זובקין** די, מספיק לסבול מה שעבר מ... שנה עברה מאז, אתם לא תקימו אותו לתחיה, גם אני אהבתי אותו, אל תשכחו שגדלנו יחד. אתם יודעים שהדוד שלי, שלושה חודשים אחרי שאשתו נפטרה, יצא לנופש באיים הקריביים.
- אלישבע** כולנו יודעים שהיא מיררה לו את החיים במשך שנים, למה שלא יחגוג?
- זובקין** יש לכם את החיים שלכם, צאו לטייל בעולם, מגיע לכם חופש אחרי שנה כזו קשה.
- פנחס** לא צריך לעשות צחוק מהבן שלנו!

זובקין זאת הייתה בדיחה לא מוצלחת שלי, אני מודה. אתם יודעים שהוא היה כמו אח בשבילי. לדעתי כל המתים שווים.

(שתיקה. מביטים בזובקין בחוסר הבנת ההומור שלו)

זובקין הם מתים.

פנחס גם כל החיים שווים, כי הם חיים?!

זובקין בדיוק. בני אדם נולדו שווים, מתפתחים אחרת אחד מהשני, והמתים מתים שווים.

אלישבע די עם השטויות, תסתכל על פנחס, צולע ופצוע בגוף ובנפש. הוא רואה את דרור מת כל יום לנגד עיניו.

פנחס בני אדם חיים, הם לא שווים אם הם לא עוזרים.

זובקין (רוצה לומר משהו, לא מספיק) אני לא...

אלישבע מזל שפנחס לא נהרג באותה בתאונה.

פנחס (נכנס לדבריה) חבל שלא.

אלישבע האם פנחס שווה כבנאדם שלם?

פנחס לא שווה פרוטה.

אלישבע הוא שבור ומתפקד כחצי בנאדם.

פנחס במקרה שלנו, אתה עושה צחוק מהמתים.

אלישבע אני אומרת לך שהייתה לי שיחה עם דרור!

אלעד אם אתה מייחס חשיבות לעצמך כחבר אמיתי, תקשיב לנו.

אלישבע כשראיתי את דרור, נגשתי להעיר את פנחס, פנחס הספיק לראות אותו. דרור יצר קשר איתנו! ראיתי אותו במו עיניי יוצא מהקיר!

פנחס במו עינינו.

אלעד (לזובקין) נכון שהדורס נעלם כאילו בלעה אותו האדמה?

נכון שאתם ואני מחפשים ללא תוצאות?

והנה היום יש סיכוי לפתור את התעלומה ולעצור אותו.

ואני מזהיר, כדאי שאתם תמצאו אותו ראשונים ולא אני.

זובקין החוקרים צריכים עוד הוכחות. כלומר, צריך מידע סביר. כאן יש לכם חשד לא סביר.

אלעד יש סיבה ממשית לנוכחותו של דרור אצלנו. הוא מסר לנו מידע חשוב, וצריך לבדוק אותו; "הרוצח מסתובב חופשי!"

זובקין אם הוא לא נתפס, ברור שהוא מסתובב חופשי. אפשר להגיש תביעות מפה ועד לגן עדן, זה לא יעזור, מה שקורה עכשיו כאילו אין ברירה ויש חרב פיפיות על צווארם של שני הצדדים, הנהג הדורס בורח, מתחמק ואולי סובל, ואנחנו מהצד שני סובלים ומנסים לתפוס אותו. תקשיבו לי, הסיכויים לתפיסתו הם אפסיים, אפילו לא קלושים. בתאונות פגע וברח מעטים מאוד הסיכויים למצוא את הרוצח הבורח.

אלעד אתה צודק, הרוצח הבורח.

פנחס (מתפרץ) מה הן הסיבות שאין תוצאה?!
מהחשש שנתפוס אותו לפני כל האחרים ונעשה בו ליניץ?!
כן! אני אומר לך בפירוש, שאם אני אתפוס אותו, אני אעשה בו ליניץ! ולא פוחד על החיים שלי! אנחנו עוברים כל יום ליניץ!!!

זובקין פנחס...

(אלישבע מסמנת לזובקין, לתת לפנחס לדבר)

פנחס ...מעכשיו אהיה קרצייה עד לקבלת תשובה ברורה ומוחלטת. אף אחד לא רואה אותנו, הפכתם אותנו לצללים. אתם הסמכות המקצועית היחידה שאנו מכירים. אנחנו כבר לא יודעים מה לעשות, וגם לא יודעים מה עושים אל מול הנשמה המתייסרת הזאת שנקראת דרור! אתה וחבריך, במשך שנה שלמה לא השקעתם מספיק מאמצים, אנחנו נשחטים כמו חיות בגרזן תחת ידו של קצב. אצלכם בַּרְדָּק אחד גדול, ואנחנו, מה אנחנו? אתה מגיע לכאן ואנחנו מספרים לך את מה שראינו ושמענו, ואתה מתנהג כאילו אתה יושב באולימפוס. שנה שלמה לא קיימתם הלכה למעשה, כלום! בתקשורת נשמעות טוב מאוד הבטחות על גבי הבטחות, וזה למעשה רק מסך עשן, פתאום אני קולט שבפועל יש זלזול, אולי בגלל, כאילו, שהזמן יעשה את שלו וישפיע עלינו.. בוא אני אגיד לך. (מכה על חזהו) כל זמן שהלב הזה דופק, כל דפיקה בלב אומרת. (מכה באגרופ על ליבו בקצב דפיקות הלב) "דרור, דרור, דרור, דרור..." אגיד לך עוד משהו, הזמן לעולם, אבל לעולם, לא יעשה את שלו! כי אני לא אתן לזמן לעשות את שלו! ואף אחד לא יזלזל בנו יותר!

- אלעד** (ניגש ומלטף את אביו) אבא, אתה תותח על, אבל בבקשה ממך...
- אלישבע** (נכנסת לדבריו) אתה מבין שפנחס לא התכוון אליך ספציפית. תמיכה זה לא מספיק.
- זובקין** יהיה לי קשה להביא את הידיעות האלה לקצין ראשי של יחידת החקירות, וחוץ מזה, איך זה ייראה בעיני הציבור הרחב? גם כך אנחנו מדי פעם אנחנו נעשים ללעג ולקלס בעיני הציבור והתקשורת, הרבה פעמים שלא בצדק, שוב יציירו עלינו קריקטורות, והזלזול בנו יחגוג.
- אלעד** כשחזרתי לחדר, ללפטופ, רק כדי לראות בברור שוב את התכתבות, האור כבה, אבל היה לי ברור שהוא התכתב איתי.
- זובקין** (מופתע) התכתב איתך?!
- אלעד** כן.
- זובקין** למה אתה שותק? לך תביא מיד את הלפטופ נראה את ההודעה.
(אלעד יוצא)
- אלישבע** (לזובקין) הייתי כל כך קרובה אליו, כמעט שיכולתי לחבק אותו, יכולתי להרגיש את ריח גופו.
- (אלעד חוזר עם הלפטופ, הוא מחפש בלחץ שהולך וגובר)
- אלעד** נשבע לך שזה היה פה. הנה זה צריך היה להיות פה כתוב "הדורס עזב את ביתו כאילו בלעה אותו האדמה" נמחק. נמחק!
- זובקין** למה לא צילמת?
- אלעד** עשיתי שמור, לא חשבתי שזה יימחק. זה נעלם כמו שדרור נעלם בקיר. (ממשיך לחפש באובססיביות)
- זובקין** תבינו, ישנו כלל בסיסי, החוקרים מנסים לקבל מידע שצריך להיות רלוונטי, כשאינן די ראיות, אין תוצאות.
- קופאים. האור יורד.**

תמונה 5 תמונת המשך

התמונה מתרחשת ברחוב ובבית בו זמנית.
בבית; זובקין, אלעד, פנחס ואלישבע.

חוץ ליד הבית.

טימי (מתקרב קצת יותר לבית. לעצמו) הנה פה זה רחוב זרו, בבל - 7.

בבית.

(דרור מופיע בתוך הקיר לכמה שניות ונעלם.

הנוכחים בבית רואים את דרור וקופאים במקום, לא מאמינים למראה עיניהם. לאחר מספר שניות, רצים לקירות וקוראים בשמו של דרור)

חוץ.

(טימי, בינתיים מבחין שמולו חונה מכונית של חוקרים)

טימי

אהה, רכב משטרה, חוקר, מה עושה פה הרכב? מחכה לי?
אהה, מלכודת. בשביל זה הוא אמר לי להגיע לרחוב זרובבל כדי
להכניס לי זבור, טריקי, טריקי ממזריקי...
(בלעג) איך הוא אמר לי? "שם תמצא נחמה"
נחמה בתחת שלי.

טימי יוצא מאיפה שהוא נכנס.

אור יורד

תמונה 6

המקום: המשך בית.

זובקין (רץ לקיר) "שמע ישראל אדוני אלוהינו אדוני אחד"

אלישבע דרור.

פנחס דרור, זה אבא, צא.

אלישבע זאת אני, אימא. זובקין פה.

זובקין אני נותן לך פקודה לצאת אלינו.

אלעד (נוזף) למה פקודה?!

זובקין מנסה.

אלעד אחי הצעיר, עזור לנו.

כולם: (בחיפוש מהיר בקירות) - דרור - דרור - דרור... (וחוזר חלילה)

(פנחס הולך לחדרו בשקט, עיני כולם עוקבים אחריו)

זובקין קשה לו.

אלישבע קשה לכולנו.

זובקין לפני שאני הולך, אני רוצה להסביר. יש עלי ביקורת. אנחנו לא מנהלים חוליית חקירה מתאימה למקרים של רוחות שמופיעות ומוסרות אינפורמציה, אין לזה תקן וזה לא נמצא בנוהל. אתם יודעים כמה זה לא פופולרי להיות חוקר או בכלל שוטר. אני אקח את התיק ואדחף אותו קדימה לראש סדר העדיפויות. דרור לימד אותי שגדולתו של אדם נמדדת ביכולתו להתייחס לדברים שונים שלא עולים בקנה אחד עם השקפת עולמו. ככה אני אזכור את דרור. (אנחה) טוב אני זז, דיברתי וראיתי מספיק.

אלישבע אנחנו בבית מחכים שתגיד לנו מה לעשות.

זובקין אדוווח על כל מה שאמרתם ומה שראיתי, בתקווה שאצא שפוי בעיני הממונים עלי ולא ישלחו אותי לבדיקה פסיכיאטרית.

אלעד (קורא אחריו) ספר הכול, ורק שלא יפטרו אותך בגלל אי שפיות.

(זובקין יוצא)

אלישבע (לאלעד) עוד יחשבו שבגלל עיסוקו בתיק זמן ממושך, לכאורה, הוא התחרפן.

אלעד אני מקווה שהפעם יפעיל מכבש לחצים שידחוף את התיק.

אלישבע אני מאמינה לו שהפעם יעשה הכול. בכל זאת, קרה פה משהו היום.

אלעד אני עדיין בספק אם להאמין לו. עד עכשיו הוא לא עשה מספיק והוא ימשיך לא לעשות. הלוואי ואני טעה.

(צלצול בדלת)

אלישבע מה הוא שכח?

אלעד (בווהן במבט חטוף את החדר) לא נראה לי ששכח משהו.

(אלישבע פותחת את הדלת.
טימי בפתח)

אלישבע שלום?

(אלעד מתקרב לדלת)

טימי שלום, שמי טימי, אני הייתי חברו הטוב של דרור.

אלישבע טוב שיש חברים שזוכרים, בוא היכנס.
(מנסה להיזכר) טימי, טימי, טימי.

אלעד שלום, נעים מאוד.
(בוחן אותו) איך הכרת את דרור?

טימי היינו יחד במחנה קיץ. היום יום השנה למותו נכון?

אלישבע נכון.

אלעד אני לא זוכר שהיית בלוויה או בשבעה.

טימי צודק, לא הייתי.

אלעד באיזה מחנה הכרתם?

טימי לפני שנים, לך תזכור. היינו בגיל ההורמונאלי.

אלעד מעניין שאף פעם הוא לא הזכיר אותך.

טימי במחנות קיץ מכירים כל כך הרבה חברים, אמרנו שנשמור על קשר
ובמשך הזמן הקשר בינינו התנתק. בזמן התאונה, לא הייתי בארץ.
מצטער. אני עכשיו בביקור מולדת. הייתי עסוק מאוד ולא יצא לי
לכתוב לכם. אבל זכרתי ובאתי היום.

אלישבע אף פעם לא מאוחר.

(אלישבע הולכת להביא כיבוד)

אלעד כמה זמן הכרתם?

טימי היינו צמודים כמו אחים תאומים, צחקנו והצחקנו.
אתם יכולים לספר לי איך זה קרה? את העיתון לא קראתי, כפי
שאמרתי לא הייתי בארץ.

אלעד דיווחו לנו שאחי החנה את הרכב בצד. התנועה לא הייתה סואנת במיוחד. יצא מן מהמכונית, עמד בשולי הכביש כדי לבדוק למה האוטו התחמם. והמנוול פגע בו וברח. אבי גם היה בתוך הרכב.

טימי (בשוק) גם הוא נהרג?

אלעד לא, הוא בסדר.

טימי (באנחה) ברוך השם.

אלעד אבי יצא נכה לכל החיים, גופו עף החוצה מהשמשה/מהחלון ורגלו נתפסה.

טימי וואו, זה קשה אפילו לשמוע. תפסו את הנהג?

אלעד לא. פגע וברח.

טימי מצטער לשמוע את זה.

(נאנח) אני בטוח שכל נהג דורס היה רוצה להכות על חטא, לא בושה, להיפך, הוא רק צריך אומץ, במיוחד כשמדובר בפגע וברח. לדעתי, הדרך שבחר לברוח מהעונש, הפחדן הזה, הייתה טעות, והיום הוא בטח ממשיך להתייטר.

(פנחס נכנס ומדבר לעצמו כאילו מנסה לפתור חידה)

פנחס כולם נמצאים בסירה!
ובסירה מתחבא נטע זר.
חומייני כזה, ואיפה הוא?

אלעד זה אבא שלי.

טימי כן אני רואה.

(טימי מושיט יד לשלום.)

פנחס מהסס לרגע, בוחן אותו ורק אז מושיט את ידו)

טימי אני מצטער על מה שקרה לכם.

פנחס אתה לא אשם. אבל מי שאשם, אני מאחל לו את כל הרע שבעולם.
אני לא רוצה שימות, לא, לא, לא. אני מאחל לו שייפצע קשה!

טימי למה קשה ולא מוות? כי במוות הוא...

פנחס (קוטע אותו) שלא יוכל לתפקד בלי עזרה, ורק אז אבין שהוא בא על עונשו.

(הנייד של אלעד מצלצל, על הקו זובקין)

אלעד - הלו.
 - כן.
 - רק רגע.
 (זז הצידה שלא ישמעו אותו. בלחש)
 - עכשיו אני לבד.

טימי (עיניו מתרוצצות לאלעד ולהורים) דרור פעם אמר משפט שלא אשכח לעולם. (מנסה להיזכר) "כעס מוצדק ואמתי - הוא כנראה הדרך המהירה, הבטוחה ביותר ליצור קשר." אני רק מקווה שהוא צדק.

אלעד (בנייד) היי. תודה שזכרת...
 היה רגיל כמעט כל החברים הגיעו...
 כן יש לי את הקובץ.
 אני אשמור אותו, אתה בטוח שזה הקובץ שנמחק?
 או קיי אשלח עוד היום. (מסיים את השיחה וחוזר להורים)

אלישבע מי זה היה?

אלעד דוד יוסף מתנצל שלא הגיע לאזכרה. הוא עם נזלת חריפה.

טימי (מרגיש שמשוה מתרחש) טוב אני צריך ללכת.

אלישבע לאן אתה ממהר, תשתה את המיץ, זה טבעי, סחוט מהיום.

טימי מיצים עושים לי צרבת.

אלישבע בשמחה אעשה לך משוה אחר.

אלעד רוצה משוה חריף?

טימי מרגישים ששתיתי?

אלעד (ממעית/מבטל את חשיבות השתייה) כוסית בקטנה. יש וויסקי משובח שדרור קנה ואנחנו שומרים אותו רק לחברים ולמשפחה.

טימי שתיתי מספיק היום, מה גם שאני מנסה להיגמל, אל תדאגו לפני שאני טס בחזרה אני אבוא לבקר אתכם ונשתה בשמחה.

פנחס אני מסתכל עליך ואני רואה שאתה נראה בן אדם נחמד, אבל אני רואה גם שמהו מטריד אותך. אם אתה זקוק לעזרה, רק תגיד לנו, חברים של דרור הם הבנים שלנו.

טימי רק מהסיפורים שלו עליכם הפכתם למשפחה שלי. תראו, אני לא אדם שמביע כל כך מהר את רגשותיו, רק עם מעט החברים שנשארו לי אני קצת נפתח. אופי דפוק. דרור, בטח סיפר לכם שאני לא איש של מילים, דרור לעומת זאת, היה תותח במילים.

אלעד אתה ידעת שהוא כתב שירים וסיפורים?

טימי איזו שאלה, הוא היה אלוף! יש לי פה בכיס פתק עם שיר שלו. אני שומר אותו וחושב שיום אחד, אם תנחת עלי מוזה כמו שלו, אמשיך לכתוב אותו. (מוציא פתק מכיסו)

אלעד אני רואה שאתה דווקא כן איש של שיחה.

(טימי מוסר את הפתק לאלעד)

אלעד (מעיין בפתק) זה לא השיר, זאת הכתובת שלנו.

טימי אוי נכון. דרור כתב לי את הכתובת בזמנו. תיראה זה אפילו כתב ידו.

אלעד נכון, זה כתב ידו.

טימי (בינתיים הוציא פתק אחר ומראה לאלעד) זאת רק התחלה של השיר.

אלעד (בוחן את הפתק ואחר כך את טימי) זה לא כתב ידו.

טימי ברור שלא, הוא הכתיב לי. אתה יכול לקרוא בקול רם.

אלעד (מוסר לטימי את הפתק חזרה) תקרא אתה.

טימי (קורא)

אני רואה אותה, הולכת בקצב אָחיד.
 כל גוש הבשר הזה מאחור, מרקד ...
 למעלה ולמטה, ימינה ושמאלה,
 ביום חרף נערה בשורט צמוד
 רוצה להביא את הקיץ בהרמוניה עלאית,
 האם זאת בתו של אלהים חוצה לפני? ...

- אלעד** קצר.
- אלישבע** בכלל לא מתאים לדרור, הוא בדרך כלל היה מתחיל שיר ולא מפסיק עד שהוא מסיים אותו.
- טימי** נכון, וזה גם לא הסגנון שלו. אבל במקרה הזה אני שאלתי אותו אם הוא יכול לכתוב שיר קצרצר בן חמש שש שורות ממילה אחת או שתיים שאני אזרוק לו.
- פנחס** ומה הוא ענה לך?
- טימי** "בלי בעיות", והוא ידע מה אני אוהב לשמוע, סתם זרקתי לו את המילים "גוש בשר" (מצחקק) לא יגעתו אפילו למה אמרתי...
- אלישבע** זה דרור שלי!
- אלעד** אנחנו עדיין לא יודעים בדיוק מה קרה במקום התאונה, אני מקווה שנדע את האמת בקרוב. לחלילה שדרס את אחי יהיו לו חיים קשים, אני ארדוף אותו, אמרר לו את החיים עד המוות. אני אחנוק אותו (מראה בידי חניקה) ככה לאט-לאט.
- פנחס** לא נאפשר לו ללכת בגשם בלי להירטב. ישנן הרבה שאלות פתוחות, אבל לנו ולדרור יש את כל הזמן שבעולם.
- (פנחס בוחן ארוכות על טימי)
- אלעד** מעניין אותי, באיזו מהירות הנהג הדורס נסע? עשה בכוונה? או שהוא לא ראה אותו? או שהוא היה שיכור?
- (טימי הולך לכיוון הדלת.)
- אלעד מבחין בכך ומתקרב אליו, מניח את זרועו על כתפו של טימי צמוד לעורף, כמיתוך חיבה, ומחזירו למרכז)
- אלעד** (בנועם) הרוצח לא חשב איך ההורים ואני נחיה עם זה, נכון? הוא פשוט הפקיר אותו ואת אבי. יכול להיות שאם הרוצח לא היה בורח מזירת הפשע ומגיש עזרה קטנה ומידית, ולא היה עוזב את אבא ואת דרור ומצלצל לאמבולנס, המצב היה שונה, נכון ידידי? אבל לצערי הוא לא התקשר להודיע על התאונה. אם הרוצח היה מסגיר את עצמו יתכן שהיה יוצא יותר בזול כמו רבים אחרים, נכון?

- טימי** (מתנער בעדינות מחיבוקו של אלעד) אני מסכים אתך, הנהגים האלה טיפוסים חסרי לב. מי יודע? אולי הפוגע רצה לעזור אבל נבהל מהמראה לכן הוא לא עזר, או שהוא בדק וראה שאין סיכוי, ואולי נתקף חרדה וברח.
- פנחס** למה הרוצח...
- טימי** סלח לי אתה חושב שהוא דרס את זה בכוונה?
- פנחס** למה הוא לא בדק אם יש עוד אנשים ברכב?
- טימי** זה אני מסכים איתך.
- פנחס** הרוצח הזה גרם לבית שלנו להתרסק. מאז המשפחה עוברת ייסורים יום אחרי יום, שעה אחר שעה.
- (ברקע, מרחוק נשמעת סירנת משטרה)
- טימי** טוב ידידיי, אני עוד אבוא לבקר ונעלה זיכרונות ונשתה לחיים.
- אלעד** (פרצופו משתנה עם חיוך מאולץ) לאן אתה ממהר?
- טימי** סלחו לי על הביקור הקצר. יש לי כמה עניינים לסדר.
- אלעד** חכה אני אלווה אותך.
(פונה וקורא לפנחס) אבא, בוא רגע.
- פנחס** (ממהר לאלעד) מה קרה?
- אלעד** (בלחש) זה הנהג הדורס, אני יוצא אתו. אתה נשאר עם אימא.
- (פנחס רק מניד ראשו לאות הסכמה.
בינתיים טימי מבין מה עומד לקרות, מתרחק במין ערמומיות, כאילו הוא בוחן את החדר ומתקרב לדלת)
- טימי** אם אתם רוצה לגרום סבל לדורס, תניחו לו להמשיך ולהתייטר.
- (טימי פותח את הדלת וממהר לברוח מהבית)
- אלעד** (להורים) זהו הרוצח!
(אלעד יוצא במרדף אחרי טימי)

אלישבע (קוראת אחרי אלעד) אלעד, תיזהר!

(אלישבע ופנחס חסרי אונים, מתיישבים. שתיקה)

פנחס נחכה.

אלישבע (שתיקה) אני כבר מתחילה להתרגל שדרור חי בקירות.

אור יורד.

תמונה 7

המקום: רחוב. נשמעות סירנות. אחרי זה נשמעים קולות תאונה: צופר, חריקת בלמים, ומכה חזקה.

חצי מפלג גופו העליון של טימי נופל/עף פנימה לבמה, הוא זוחל רק בעזרת הידיים, כך עד שפלג גופו התחתון נחשף כולו לבמה מכוסה בדם. זובקין מגיע לטימי ראשון.

אלעד מגיע בריצה אחרי זובקין, ועומד מול טימי שזוחל על הרצפה לכיוונו.

אלעד (לזובקין) תיראה איך הוא ממשיך לברוח.

(טימי זוחל עד שפרצופו מגיע לנעליו של אלעד)

אלעד (לטימי) זהו סוף המרוץ. יש לך מזל שאני גם חובש.

(יורד על ברכיו לטפל בטימי)

זובקין, יש לך מים באוטו?

זובקין כן.

אלעד תביא גם משהו לתמיכה בראש.

(זובקין ממהר לצאת)

טימי (לאלעד. מפוקח לגמרי) דרור נפטר בזרועותיי, אני חיבקתי אותו.

לא ראיתי את אביך, לא ידעתי מה לעשות...

אלעד איך אתה מרגיש?

טימי לא מרגיש כלום... אני יכול לקום עכשיו?

אלעד תקום אם אתה יכול.

(טימי מנסה ולא מצליח)

טימי לא מרגיש את הרגליים.

(מכאן שתי מוקדים: ברחוב בזירת התאונה, טימי, אלעד וזובקין.
בבית, אלישבע ופנחס)

בזירת התאונה

טימי חיבקתי אותו אבל הוא לא דיבר.

אלעד שקרן עלוב! כל הסיפור שלך מיסודו שקר אחד גדול!

(אלעד מוריד את חולצתו ומשתמש בה לחסימת עורקים)

טימי הוא הביט בי במין מין-מין מבט שהפחיד אותי, לכן ברחתי מהמקום.

זובקין הפקרת אותו.

בית

אלישבע הייתה לי הרגשה שהוא הנהג, אבל לא הייתי בטוחה.

פנחס הסתכלתי לו בעיניים וידעתי מיד שהוא יושב ומרמה אותנו.
כל הסיפור שלו שקר!

**בזירת התאונה, זובקין חוזר ומוסר לאלעד את המים ומעיל/שמיכה לראשו של
(טימי)**

זובקין (לאלעד כמתנצל) הוא קפץ ישר לגלגלים שלי.

אלעד אני יודע, ראיתי הכול. איך ידעת שהוא אצלנו בבית?

זובקין דרור הופיע לי.

טימי דרור...?

הוא הופיע גם לי, ראיתי אותו היום.

כאילו הוא התעורר לחיים.

הוא הופיע מולי.

כאילו הוא מעולם לא מת.

אלעד תירגע, אני מנסה לעצור לך את הדימום.

(בית. פנחס מנסה לצלצל לאלעד בידיים רועדות.

אלישבע מתרוצצת חסרת מנוחה.

זובקין בצד מצלצל למוקד)

	בית
אלישבע	לא עונה?
פנחס	לא עונה.
אלישבע	אולי קרה לו משהו. תמשיך לנסות. ותשתדל שהידיים לא ירעדו לך.
	בזירת התאונה
זובקין	(בנייד) אתה שומע? הדבר הכי הזוי מתרחש פה. הנהג שפגע בדרור לפני שנה, בתאונת פגע וברח. הוא התרסק לתוך הרכב שלי. ודבר עוד יותר הזוי, שאלעד, אחיו של דרור, חוסם לו עורקים שלא ימות עד שיגיע האמבולנס.
טימי	ראיתי את האור כמו בסרטים. נתקלתי במין אנרגיה רוטטת.
אלעד	אתה עוד תיראה את החושך רוטט לך מול העיניים כל חייך.
זובקין	(בנייד) לא, הוא עוד לא מרגיש את הכאבים בכלל.
טימי	למה אתה מציל אותי?
אלעד	(חובש בעיניים דומעות) כדי שאראה אותך סובל כל שארית חייך.
טימי	אין מחילה?
אלעד	לאנשים כמוך, לעולם לא! שנה שלמה אני מחזיק את הכעס הזה... חיי נהרסו, וחיי הוריי. (פורץ בכעס עצור, מוציא את כל זעמו בקשירת קשר לחסימת עורק) אאאה...
טימי	(בכאב) אאאה...
זובקין	אלעד! אתה בסדר?
	(אלעד מסמן לו שכן)
זובקין	(בנייד) הוא רץ לרכב ו... - כן קפץ לפני הגלגלים. אלעד ראה הכול. - כן באים לפנות אותו.

- אלעד** (לטימי) דבר אתי כל הזמן. שאשמע אותך סובל.
- זובקין** (בנייד) זיהוי בטוח, הוא הודה.
- טימי** (לאלעד) אחיך...
- אלעד** אף אחד לא עזר לאחי, אתה מקבל את העזרה במקומו. אני לא יודע מאיפה אי השפיות הזאת, קור הרוח והחוצפה שיש לך.
- (הנייד של אלעד מצלצל, עונה)
- אלעד** כן אבא.
- פנחס** (בנייד) אתה בסדר?
- אלעד** (בנייד) אני בסדר גמור.
- אלישבע** תשאל אותו איפה הוא.
- פנחס** אימא שואלת איפה אתה.
- אלעד** הייתה פה תאונת דרכים.
- פנחס** (לאלישבע) הייתה פה-שם תאונת דרכים.
- אלישבע** (צורחת) אוי ואבוי!!!
- אלעד** תגיד לאימא שלא הייתי מעורב בה.
- פנחס** (לאלישבע, מתבלבל ומרגיע) לא הייתי, היה מעורב. (בנייד) מי?
- אלעד** לא תאמינו, הבחור שהיה אצלנו, טימי. (מרטיב לטימי את הפנים)
- פנחס** הבחור שהיה אצלנו, טימי?
- זובקין** (עדיין על הקו) נו מה קורה?
- או קיי.
(מנתק. נגש לאלעד)
האמבולנס צריך להגיע בכל רגע.
(מחייג שוב)

פנחס	(לאלישבע) מדברים שם.
אלעד	אני חובש אותו ועוצר לו את הדם.
אלישבע	מה הנזק?
פנחס	אימא שואלת איך הפציעות שלו?
אלעד	הלכו לו הגפיים.
פנחס	הלכו לו הגפיים? (לאלישבע) הלכו לו הגפיים.
אלעד	פציעה קשה מאוד. גמר לגמרי עם הגפיים.
אלישבע	שלא ייתן לו למות.
פנחס	אל תיתן לו למות.
טימי	אה, אל תיתנו לי למות.
אלעד	(לטימי) גם אחי ביקש לחיות, ואתה הפקרת אותו. (להורים) הוא גם קיבל מכה חזקה באגן.
פנחס	(לאלישבע) הוא גם קיבל מכה חזקה באגן.
זובקין	(לאלעד) לך להורים, הם בוודאי דואגים לך.
אלעד	אני בא. (מנתק)
פנחס	הוא בא. (מנתק)
אלעד	(לזובקין) חסמתי לו את כל העורקים עד שהרופא יגיע ויטפל בו. (במבט אל טימי) עכשיו ידחפו אותך בכיסא גלגלים.
פנחס	(מתחיל בתפילה חרישית) "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"
זובקין	אני אצטרך את העדות שלך.
אלעד	תן לי כמה דקות להרגיע את ההורים. (יוצא)

תמונה 8

בית. פנחס שר את התפילה "לעולם ה' דברך ניצב בשמים" ולאט לאט, קולו הולך ומתחזק עד לכניסתו של אלעד לבית ועד בכלל. זוהי תפילה שנאמרת ומתנגנת 12 פעמים. *מקום התאונה עדיין נצפה.

- פנחס** "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"...
- זובקין** (בנייד) ברור שאני לא מזיז אותנו.
- טימי** אין לי כוח יותר. תן לי למות, עשה טובה תפתח לי את חסימות העורקים.
- זובקין** אתה תקבל את ההזדמנות לפתוח את סתימת הפה בבית המשפט.
- טימי** הרוג אותי, זה יהיה משפט צדק.
- פנחס** "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"...
- זובקין** עוד מעט תקבל טיפול. (בנייד) - כן, הוא בהכרה מלאה. יש לו תשע נשמות.
- אלישבע** (מצטרפת לפנחס) "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"
- טימי** (טימי נאנח) אחר כך ראיתי את המלאך שלו שוב.
(נשמעת סירנה)
- זובקין** תחזיק מעמד, הם באים. תמשיך לדבר, לדבר.
- פנחס ואלישבע** "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"
- טימי** (מטושטש) ופרפרים החלו לפרוץ מפיו והוא נעלם. התעוררתי בבכי, כל כך שמח. שהוא חי.
- (אלעד נכנס לבית, חצי גוף ערום, מכוסה בדם)
- אלעד** (מיד עם כניסתו) זה לא הדם שלי.
- אלישבע** אתה בסדר?
- אלעד** כן אימא.

אלישבע לך תשטוף את עצמך.

פנחס "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"...

(אלעד הולך לכיוון חדרו. פנחס ואלישבע שרים בקול.
אלעד נמלך בדעתו מתקרב להורים ומצטרף לתפילה)

אלעד "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

פנחס "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

אלישבע זהו עונשו של החטא. "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

אלעד "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

פנחס "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

(במקום התאונה זובקין נראה מרטיב את פניו של טימי)

אלעד "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

אלישבע "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

כולם: "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

בבית ממשיכים בתפילה עד להופעתו של דרור ולאחריה.
דרור מחייך אליהם. אלישבע פנחס ואלעד נפרדים ממנו לשלום. דמותו של
דרור הולכת ומטשטש.

סוף